

MEDJUGORJE HANGJA

2011. Június

Nr. 42

A Szűzanya 2011. május 25 -i üzenete

„Drága Gyermekek!
Ma mindnyájatokért imádkozom, akik a megtérés kegyelmét kéritek. Kopogtattok szívem ajtaján, de remény és imádság nélkül, a bűnben, és az Istennel való kiengesztelődés szentsége nélkül. Hagyjátok el a bűnt, és döntsetek, gyermekek, a szent ség mellett. Csak így tudok segíteni nektek, meghallgatni imáitokat és közbenjárni értetek a Mindenhatónál.

Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra.”

*Forrás: Mária Béke
Királynője Szövetség*

Medjugorje, 2011. június 2. Mirjana által adott üzenet

„Drága gyermekek, amikor arra hívlak benneteket, hogy imádkozzatok azokért, akik még nem ismerik Isten szeretetét; ha a szívetekbe néznétek, megértenétek, hogy közületek sokakról beszélek. Nyitott szívvel, őszintén kérdezzétek meg magatoktól, hogy vágyakoztok-e az élő Istenre, vagy pedig el akarjátok őt távolítani és a magatok kedve szerint akartok élni. Tekintsetek körül gyermekeim, és nézzétek, merre tart a világ, mely az Atya nélkül gondolkodik és a kísértés sötétségében tévelyeg. Az igazság világosságát és a Szentlelket nyújtom nektek. Isten terve szerint vagyok veletek, hogy segísek nektek, hogy szívetekben győzzön Fiam, az Ő keresztye és az Ő feltámadása. Édesanyaként vágyom és imádkozom Fiammal való egységetekért és az Ő működéséért. Itt vagyok, döntsetek! Köszönöm nektek.”

Hagyjátok el a bűnt és döntsetek a szentség mellett!

Ljubo Kurtović atya gondolatai a Szűzanya májusi üzenetéhez

A Boldogságos Szűz Mária nem szűnik meg imádkozni és közbenjárni értünk. Ezt az üzenetet a legfontosabb üzenettel kezd, - ahogyan egyszer mondta -, ez pedig meghívás a megtérésre. Ő az, aki legjobban látja gyermekei lelki állapotát, mert szeretettel telt édesanyai szívvel tekint rájuk. Ezért ebben az üzenetben is, azok a szavak visszhangzanak, melyek nem ismeretlenek számunkra, hisz annyiszor hallottuk szívből fakadó hívását. Szavaiban visszhangzik Jézus első tanításának felszólítása: „Térjete meg, mert elközelgett a mennyek országa!” (Mt 4,17)

Hisszük és tudjuk, hogy szüntelenül meg kell térnünk és meg kell újítanunk Jézushoz vezető utunkat. Minden nap meg kell térnünk, mert természetünk rosszra hajló. A megtérés folyamata, rossz szokásaink és nem hiteles vágyaink elhagyása végigkísérnek egész életünkön.

A Szűzanya 1998. november 25-i üzenetében hív bennünket: „... A szentgyónás legyen megtérésetek első lépése, és aztán, drága gyermekek, döntsetek az életszentség mellett. Még ma kezdődjön el megtérésetek és az életszentség melletti döntésetek, és ne holnap.”

A Szűzanya ebben az üzenetében is a szentgyónás szentségének fontosságára és szükségességére hív. A kiegészítődés szentsége nélkül lehetetlen belépni a megtérés folyamatába. A szentségek azonban nem varázsigék, hanem az élő Jézus Krisztussal való találkozás. A szentgyónás a megtérés megtapasztalása, a megtérés pedig a találkozás megélése. A Szentírás tele van ilyen és ehhez hasonló találkozásélményekkel, melyek az embereknek új és teljes életet ajándékoztak. Sajnos megtörténhet az is, hogy a legszentebb és legértékesebb valóságot hagyományá

változtatjuk, felszínes szokássá és a szentgyónást nem igazi találkozásként éljük meg, mely gyógyít, megment és megújítja életünket. Előfordul az is, hogy a hívők meggyónnak, de nem térnek meg, így a szentség nem tölti be őket békével és örömmel. Vagy megtörténhet az is, hogy azok, akiknek a szentgyónás szentségéhez kellene járulniuk, nem gyónnak, azok pedig, akik a bűnbánat szentségéhez járulnak könnyelműen és felszínesen teszik.

Ma sokat beszélnek a szentgyónás szentségének válságáról. Ez a válság szorosan kapcsolódik a hit válságához. Ahol gyenge a hit, megszűnik az igény a szentgyónás szentségére vagy láthatatlanná válik, annak fontossága. Biztos, hogy senki sem élvezheti a bűnt. Senkit sem tesz boldoggá az, ha vétkezik. Mindenki érzi a megfeszítettség kínját vágyai és tettei között. Erről tesz tanúságot Szent Pál is, amikor a következőket írja: „Azt sem tudom, mit teszek, hiszen nem azt teszem, amit szeretnék, hanem amit gyűlölök... Én nyomorult! Ki vált meg e halálra szánt testtől? Hála az Istennek Urunk, Jézus Krisztus által!” (Róm 7, 15. 24.).

Egyedül Jézus győzte le a bűn erejét, mely tagjainkban él. Nélküle semmit sem tehetünk. De Jézus sem tud nélkülünk cselekedni, döntésünk, készségünk és vágyakozásunk nélkül, mely szükséges ahhoz a döntéshez, hogy az Ő oldalára álljunk. Minden bűnünk ellenére Isten, mint jó Atyánk nem szűnik szeretni és hívni bennünket arra, hogy mindig újra és újra megtapasztaljuk: szeretett gyermekei vagyunk. Ezt teszi ma is, a mi időnkben Fiának, Jézusnak Édesanyja által.

Fontos és jelentőségteljes Marija Pavlović látunk tapasztalata, melyet a következőképpen mondott el: „Imádság közben három alkalommal láttam egy

virágot. Először csodálatos volt, friss, gyönyörű színekben pompázott, aminek nagyon örültem. Aztán láttam, hogy ez a virág bezárult, elhervadt, elvesztette báját. Szomorú lettem. Később láttam, hogy egyetlen vízcsepp ráhull az elhervadt virágra és az, kinyílik. Újra első frissességében és szépségében láttam. Próbáltam megérteni mit is jelenthet számomra ez a kép, de nem tudtam.

Elhatároztam, hogy megkérdem a Szűzanyát egy jelenés alkalmával. Azt mondtam neki: „Szűzanyám, mit jelent az, amit imádságban láttam? Mit jelképez a virág? A Szűzanya elmosolyodott és az mondta: „A ti szívetek olyan, mint egy virág. Minden szív csodálatos, tele van szépséggel. De amikor jön a bűn, a virág elhervad, megszűnik szépsége. Az a csepp víz, mely a virágra hullott, felélesztette; a szentgyónás jelképe. Ti, amikor bűnben éltek, nem tudtok magatokon segíteni, külső segítségre van szükségetek.”

Hiszem, hogy mindannyian megtapasztaltuk már az öröm, a béke és a készség pillanatait a másokért vállalt szeretetáldozat során. De vannak olyan pillanatok is, amikor azt tapasztaljuk, hogy szívünk erőtlenséggel és sebzett és megéltük az öröm és a béke hiányát.

Vegyük komolyan Mária megtérésre hívó édesanyai szavát, hogy mindig újra és újra megtapasztalhassuk a Mennyei Atya irgalmát és jóságát.

Imádság

Boldogságos Szűz Mária, köszönöm édesanyai szavaid, mellyel ebben az üzenetben is az Evangélium és a szentség útjára hívsz. Imádkozz velünk és értünk, hogy legyen bátorságunk és bizalmunk nyitott szívvel kopogni édesanyai szíved ajtaján. Könyörögd ki számunkra az őszinte bűnbánat kegyelmét, hogy megtapasztalhassuk a Mennyei Atya mindenható és gyógyító szeretetét. Szűz Mária te az Úr alázatos szolgálóleánya vagy. Megtapasztaltad életedben Isten tekintetét és a Magasságbeli ereje borított be árnyékával. Nagyot tett veled a Hatalmas. Könyörögd ki számunkra, gyermekeidnek, hogy megtapasztalhassuk Isten jóságát, nagyságát és szeretetét és napról-napra a megtérés útján tudjunk járni. Ámen.

Beszélgetés Christoph Schönborn bíborossal

Különös hálával gondolok a Podbrdora és a Križevacra vezető utamra.

2009 utolsó és 2010 első napjaiban Christoph Schönborn bécsi bíboros először tett magánlátogatást Medjugorjéba és a Cenacolo közösségbe, mely ebben a kicsi faluban évek óta tevékenykedik. A bíboros szerette volna látni azt a helyet, ahol, annyi sok „jó gyümölcs” termett. Medjugorje vallomása szerinte „a keresztény élet iskolája, ahol a Krisztusba vetett hitet tanuljuk, tanulunk imádkozni, az Eukarisztiából élni és gyakorlattá váltani a felebarát iránti szeretetet, és ezáltal megerősödünk abban, ami a mindennapi keresztény élet alapja” hangsúlyozta a bíboros egy beszélgetésben közvetlenül Bécsbe való visszatérése után.

A bíboros 2009 nyarán, amikor részt vett a Cenacolo közösség „Festa della Vita” találkozóján Saluzzóban, eldöntötte, hogy el fog látogatni Medjugorjéba. Mivel tudta, hogy a Cenacolo közösség és Medjugorje szorosan kapcsolódik egymáshoz, szükségét érezte annak, hogy meglátogassa azt a helyet, ahonnan ez a közösség el-

terjedt az egész világra, és amelyben láthatóan jelen van a feltámadott Úr ereje. Ő is, mint ahogyan számtalan zarándok a világ minden részéről, arra vágyott, hogy ezen a helyen imádkozzon és csendben elmélkedjen. A példamutató bíborost megkértük egy beszélgetésre, a Béke Királynője jelenéseinek harmincadik évfordulója alkalmából.

Eminenciás, mélyen tisztelt bíboros Úr, köszönöm, hogy elfogadta a medjugorjei „Mir” rádió és a havonta megjelenő „Glasnik Mira” folyóirat felkérését. A „Mir” rádió tizenhat évvel ezelőtt alakult meg és ma hullámhossza „befedi” Bosznia-Hercegovinát és Horvátországot, a műholdon és az interneten keresztül pedig eljut az egész világra. A havonta megjelenő „Glasnik Mira” folyóirat hat éves. Olvasóinak száma folyamatosan növekszik úgy a horvát nép, mint a Medjugorjéba érkező zarándokok körében. Kicsit több, mint egy éve annak, hogy meglátogatta Medjugorjét, és töb-

bek között találkozott a világ különböző részeiről érkezett zarándokokkal, akik imádsággal ünnepelelték Szilvesztert, az óév múlását és az új év érkezését. Nagy öröm volt számomra, hogy zarándokútján kísérhettem Önt és megélhettem Medjugorjében ezeket az örömmel telt napokat. Ha visszagondol a Medjugorjében eltöltött napokra: mi az, amire különös örömmel emlékezik vissza?

Szinte mindenre világosan és nagy örömmel emlékezem, de különösen kedves emlék számomra az éjféli mise a medjugorjei templomban, a mintegy tízezer hívő körében. Az Újév várás a világ minden részéről érkezett zarándokokkal, valóban nagyon különleges volt. Nagy hálával emlékezem a ferences atyákra – a plébános úrra és szerzetes testvéreire. Domonkos szerzetesként kedves kötelék fűz a ferencesekhez. Különös hálával gondolok a Podbrdora és a Križevacra vezető utamra. Ez a két valóban nehezen megközelíthető hegy – a Križevacra, Elvira nővérrel, a Cenacolo közösség alapítójával mentem fel – mélyen megérintették szívemet. A Cenacolo közösséget már régóta ismerem, de most még erőteljesebben hatott rám medjugorjei jelenlétük. A Gyermekefalú is világosan él emlékezetemben. Marija Pavlovićtyal, Mirjana Soldoval, Ivanka Elezzel és Vicka Mijatovićtyal való találkozás mélyen belevésődött a szívembe és nagy hálával emlékezem arra, milyen nagy vendégszeretettel fogadtak otthonaikban. Különös hálával gondolok arra a rövid időre, melyet gyóntatóként, a gyóntatószékek sorának egyikében töltöttem.

Mindemellett és mindezek felett szívesen emlékezem vissza arra, amit

nagyon nehéz leírni, ez pedig Medjugorje titka: miért jönnek ide az emberek?! Ez az, amit Lourdes-ban is annyiszor megéltem: Ő itt van, a Szűzanya itt van. Ő nagyon közel van az emberekhez anyasága és jósága által. Hiszem, hogy pontosan közelsége, melyet mindenhol érezhetünk, az, ami összekapcsolja ezeket az emlékeket.

Vannak olyan helyek, ahol jelenléte, közelsége különös módon tapasztalható. Hiszem, hogy Medjugorje titka: a Szűzanya.

Beszélgetései során Ön gyakran mondta, hogy Ausztriában az imacsoportok Medjugorje hatására alakultak, és ezért figyelt fel erre a helyre, vagyis azt is mondhatjuk, hogy általuk ismerte meg Medjugorjét. Milyen benyomása volt kezdetben, amikor Medjugorjét emlegették?

Első találkozásom Medjugorjével már a nyolcvanas évek elején történt, amikor a mi kolostor templomunkban, Bécs központjában megalakult egy medjugorjei imacsoport. Domonkos szerzetes vagyok, de addig semmit sem hallottam Medjugorjéről. Azt láttam, hogy az emberek itt élő módon imádkoztak, és ezt tették minden héten, fáradhatatlanul, órákon keresztül. Rózsafüzért imádkoztak, szívből énekeltek, szentmisén vettek részt, szentsegítmádást tartottak. Úgy tűnt számomra, hogy ezek az emberek nem érzik azt, hogy túl sokat imádkoznak, nem unalmas számukra, hűségesen jönnek, és állhatatosan kitartanak hétről-hétre, mind a mai napig. Ez olyan jel, mely a jelenség igaz voltáról tanúskodik. Ha ez csak szalmaláng lett volna, akkor már rég nem élne.

Időközben Medjugorje hatására egész Ausztria területén alakultak imacsoportok. Közös bennük, hogy tagjaik a Szűzanya buzdítására, törekednek az Eukarisztiától áthatottan, mély keresztény életet élni. Gyakran lehet hallani tanúságtételt gyógyulásokról, melyekben az emberek megajándékozottak mondják magukat. Tizenkét évvel ezelőtt

az egyház nevében elismerte, sőt ajánlotta az „Oase des Friedens” közösséget, mely figyelemmel kíséri és kapcsolatban van az Ausztriában megalakult medjugorjei imaközösségekkel. Milyen gyümölcsöket lát az Ön országában?

A medjugorjei gyümölcsökkel teli kosarakat csak Isten ismeri. Azonban megadott nekem is, hogy közülük némelyeket megismerjem és megélejem, például a hűséges és szilárd papi hivatásokat, melyek Medjugorjében születtek. Hallottam a megtért testvérek tanúságtételeit: számos család példáját említhetném, akik nemcsak megerősödtek a hitben, hanem Medjugorje segítségével a válságos időkben is megrendítő módon kitartottak egymás mellett. Emlékszem egy családra – a házastársak maguk tanúsítják -, hogy mikor a gyermekek még kicsik voltak, egy kísértés idején biztosan nem tartottak volna ki egymás mellett a medjugorjei zarándokút kegyelmei nélkül. Ma már minden gyermekük házas, gyakorló hívők és hűségesek az Egyházhhoz. Nemrégben mindannyian elzarándokoltak Medjugorjéba, hogy hálát adjanak a Szűzanyának. Számos drogfüggésből való gyógyulásról is tudomásom van. Sok évvel ezelőtt

megismertem egy fiatalot, aki autóbusszal utazott Medjugorjéba, és attól a pillanattól kezdve soha többé nem használt drogot. Sok-sok személyes élményem közül megemlítek egyet. Miközben egy kicsi községben a vonatra vártam a pályaudvar öre felismert és elmondta élettörténetét, mely így hangzott: A felesége rákban halt meg, ő maga nem volt hívő. Nagyon kétségbeesett. A barátai meghívták, hogy menjen el velük Medjugorjéba. Nem tudta megállni, hogy nagy elragadtatással ne mesélje el nekem, hogy mennyire megváltozott az élete és a hit, melyre rátalált, vezetési életútján.

A medjugorjei üzenetek nem mondanak semmi újat - ima, böjt, megtérés, kiengesztelődés, béke. Sok ember mégis az Újszövetség aktuális üzentét látja meg bennük, mely a mai időkre vonatkozik. Ön is ezt vallja-e, vagyis, hogy ezekben az időkben az Eg különösen vonz, és közben jár értünk?

Hiszem, hogy ezt a különös időt különös segítségként kapjuk. Ha konkrétan Ausztriára gondolok, milyen sok ember hite gyengült meg az utóbbi években, akkor valóban elismerhetjük, hogy szükségünk van az

ég erős segítségére. Hála Istennek a medjugorjei üzenetek nem eredetiek. Ha itt valamilyen szenzációról lenne szó, akkor egészen biztos, hogy már minden múlté lenne, mert lehetetlen minden nap, minden héten, minden hónapban, minden évben szenzációval teli üzenetet adni. Érdekes számomra, hogy az üzenetek, melyeket olvastam és ismerek, nagyon egyszerűek, mondhatnák úgy is, hogy a katolikus hit megélésének abc-je: szüntelen hívás az imára, a megtérésre, a bójtjra, a kiengesztelődésre, a békére. És minden alkalommal újra és újra „Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra!”. Az gondolom, függetlenül attól, hogy mi lesz az Egyház végső ítélete, egy biztos: az egész világon több millió ember olvassa ezeket az üzeneteket és meglátja bennük Isten Anyjának hívását, iránymutatását az életre vonatkozóan. És az üzenet minden hónapban emlékezteti őket arra, hogy imádkozzanak, térjenek meg, béküljenek ki és szeressék a Szűzanyát, akkor mi jobb történhetne ennél velünk? Ez biztosan nem árthat meg nekünk. Ezért ezekben az üzenetekben Jézus mindennapi követésének iskoláját látom. Mária arra kér bennünket, hogy nézzünk Fiára, rá hallgassunk, Őt kövessük. „Tegyétek meg, amit mond”, ez Mária első szava hozzánk. „Tegyétek meg, amit mond” ez a medjugorjei üzenetek veleje.

Sok zarándok számára Medjugorje lakói a hit tanúivá váltak. Családi imájukon, különösen a jelenések kezdetén részt vehettek a zarándokok is és ezek voltak számukra az első lépések a hit útján. Mit üzen a Medjugorjében élő híveknek, Bosznia-Hercegovina és Horvátország lakóinak?

Engem megérint, hogy kezdetben az üzenetek a plébánia híveihez szóltak. Szerintem az Ég szándéka az volt, hogy a falubeliek az Ő felkészült „eszközei” legyenek. Mert, ha ez a falu sugárzó helyé válik, akkor ebben a helybélieknek is részt kell venniük. Így volt ez a szent arsi plébánossal is. Megkapta a kegyelmet, hogy elsőként

az arsi plébánia közösséget térítse meg. Ars többé nem Ars, Ars megváltozott. És Medjugorjében is, ahogyan hallottam volt sok egymásra haragvó ember. De hogyan lehet terjeszteni a békét, melyet Isten Anyja, a Béke Királynője helyez a szívekbe, ha azt a helyiek nem élik meg? Ezért úgy tűnik nekem, hogy a Szűzanya csodálatos pedagógiájával először is felkészítette a falut, a plébániát az ő szolgálatára. Így a helyi, medjugorjei lakosok feladata lett, hogy bevezessék a világot missziójukba. Ezért szívből meg kell köszönnünk, hogy a rendelkezésünkre állnak és a Béke Királynőjének „eszközévé” váltak.

Ez év novemberében tervezzük bécsi katedrálisunkban a negyedik imatalálkozót a békéért, melyen részt vesz majd valamelyik látnok is Medjugorjéből. Szeretnénk megköszönni Önnek Medjugorje minden barátja nevében, hogy hozzájárult ehhez a találkozóhoz. Van-e valamilyen oka annak, hogy kinyi-

totta számunkra a katedrális ajtaját?

Mondhatjuk, hogy a katedrális Ausztria szíve, és Máriazellel együtt az egyház szíve. Ennek a nagy imamozgalomnak, mely a mi országunkban oly sok embernek rengeteg áldást adott, kell, hogy legyen helye a katedrálisban. Ezért számomra, plébániánk és katedrálisunk számára is megtiszteltetés, hogy ezen imatalálkozó tagjai évente egyszer éppen itt jönnek össze hálaadásra, dicsőítésre és engesztelésre. Hálásnak kell lennünk azért, hogy ez a találkozó pont itt, a mi katedrálisunkban történik. Köszönöm mindazoknak, akik ezen dolgoznak, köszönöm a medjugorjei plébánia közösségnek, minden hívőnek és a medjugorjei ferenceseknek. Nagy örömmel és hálával gondolok rátok, és imáimban nagyon gyakran vagyok veletek. (www.medjugorje.hr)

Szerkesztette: Christian Stelzer és

Krešo Šego

fordította: Sarnyai Andrea

2011. április statisztikai adatai

Kiszolgáltatott szentostyák száma: 131.600
Koncelebráló papok száma: 2539 (naponta 84)

2011. május statisztikai adatai

Kiszolgáltatott szentostyák száma: 195.500
Koncelebráló papok száma: 4010 (naponta 129)

Szeretettel tisztítsuk meg szívünket!

1. „Drága Gyermekeim! Mindennek megvan a maga ideje. Ma arra hívlak meg benneteket, hogy kezdjétek dolgozni a szíveteken. Az összes mezei munka befejeződött. Találtatok időt arra, hogy a legelhagyatottabb szögletet is kitisztogassátok, de elhanyagoltátok a szíveteket. Dolgozzatok hát többet azon, hogy szívetek minden zugát megtisztítsátok a szeretettel! Köszönöm, hogy követtétek hívásomat!” (1985. október 17.)

2. Az embernek növekednie, magát kibontakoztatnia és érlelődnie kell. Ha ez a folyamat nem mehet végbe, az ember halottá válik. Ez a törvény nemcsak a testi, de a lelki és szellemi fejlődésre is érvényes. Sajnos gyakran azt kell megállapítanunk, hogy a lelki és szellemi fejlődést elhanyagolják a testi fejlődés javára. Helytelen értékítélettel teli korunkban egyre gyakrabban fordul elő, hogy csak a testre és a tulajdonra irányítjuk figyelmünket, a lelki és szellemi fejlődésnek nem tulajdonítunk jelentőséget. Így egyre többször találkozhatunk olyanokkal, akik lelkileg és szellemileg elmar-

dottak, éretlenek, hacsak már meg nem haltak bensejükben. Minél több tulajdont halmoznak fel az emberek, annál nagyobb a veszélye annak, hogy szellemi fejlődésük elhanyagolódik. Akkor már szerencsés esetről beszélhetünk, ha az emberek anyagi gazdagságukat csak a szellemi és lelki fejlődés alapjának tekintik. Ellenkező esetben különböző zavarok lépnek fel. Az emberek nem szeretik és nem tudják megbecsülni a szellemi értékeket, így emberellenessé válnak.

3. Mária édesanyaként és tanítóként arra szólít fel bennünket, hogy ne vesszítsük el a szükséges egyensúlyt. Ahogy a Földet meg kell munkálni, úgy a szív képzését sem szabad figyelmen kívül hagyni. Aki gyümölcsöt akar betakarítani, annak meg kell művelnie földjét, különben kárba vész legjobb vetőmagja is. Szívünkkel sincs ez másképp. Elszántan küzdenünk kell a rossz ellen. Az önzés, a fennhéjázás, az önhietség és más rossz szokásunk gyökerét ki kell irtanunk. De különösen a szívünket kell ezektől a gyökerektől megszabadítani,

amelyek a földi világhoz kötnek és rabszolgává tesznek bennünket. Aki nem dolgozik szakadatlanul önmagán, az sem a Lélek számára nem tud nyitottá válni, sem a Lélek adományait nem tudja befogadni. Ezt a munkát végezzük szeretettel, mert szeretet nélkül nem fog nőni a szellemi termés. Ezért a nevelésre ugyanaz a szabály érvényes, mint a mezei munkára: tisztítani, gyomlálni, kivágni, erős törzshöz kötni, locsolni és kiválogatni - nem éppen könnyű munka! Ehhez szükségünk van mások tudására, idejére, szeretetére, tapasztalatára, megfontoltságára és segítségére.

4. „Ne áltassátok magatokat. Istenem hagy magából gúnyt üzni! Amit az ember vet, azt le is aratja. Aki tehát testébe vet, testéből is arat majd romlást; aki pedig lelkébe vet, lelkéből arat örök életet. Ne fáradjunk bele a jótettbe, mert ha bele nem fáradunk, annak idején aratni is fogunk Rajta hát! Amíg időnk van, tegyünk jót mindenkiel, főképp pedig hittestvéreinkkel.” (Gal 6,7-10)

Slavko Barabarić

Szűz Mária kötényében

Fekete Sándor Pál

A következő történet színhelye egy nyugati kisváros, ahol az néhány éve játszódt le. Megértéséhez azonban szükséges bizonyos előzmény ismeretése.

E városkában az elmúlt században működött egy óvoda, melyet a szerzetesrendek felosztásáig az irgalmas nővérek vezettek. Nem volt nagy, egy fiú és egy leány csoportból állott. A kisleányokat egy nagyon kedves, barátságos szerzetesnővér nevelte, oktatta. Őneki volt egy különleges tanítása. Arra buzdította ugyanis az óvodásait, hogy helyezték gondolcaikat Szűz Mária kötényébe. Mert – mint mondotta – Szűz Mária is végzett háztartási munkát, így volt köténye is, és amit ő abba beletett, arra nyilván vigyázott is. Ezért, ha mi gondolatban, felajánlásszerűen az ő kötényébe helyezünk valamit, ő arra biztosan vigyázni fog, azt megőrzi, annak gondját viseli.

Nos ebbe az óvodába járt egy volt kolléganóm, aki vallásosságát a nehéz évtizedeken át is megőrizte, ami abból is kitűnt, hogy nyugdíjba menetele után is rendszeresen járt templomba. Mivel gyakran ugyanarra a szentmisére mentünk, utána sokszor üdvözlöttük egymást.

Aztán egyszer ez megszakadt. Legalább két hónapig nem láttam. Felteteleztem, hogy komoly oka lehet annak, hogy nem jár templomba. Aztán egy napon újból megláttam. Természetesen odamentem hozzá és megkérdeztem, hogy mi történt vele. De nem is nagyon kellett kérdezni, mert azonnal láttam rajta egy lezajlott betegség nyomait. Sápadt és sovány volt. Kérdésekre elmondta, hogy mi történt vele. Ebből kiderült, hogy nem egyszerű betegségről van szó.

Családjának – mint kisvárosunk

sok más lakójának is – a környező dombvonulaton van egy kis gyümölcsöse. Ő kerékpáron szokott oda járni. Az odavezető úton van egy erős, beláthatatlan kanyar. Kerékpárján éppen ideért, amikor vele szembe kivágódott egy gépkocsi 120 km-es sebességgel. Az természetesen átsodródott a túlsó sávba és ott szembe ütközött a szabályosan haladó kerékpárral. Mivel a gépkocsi vezetőjének már fékezésre sem volt ideje, az ütközés frontálisan olyan erejű volt, hogy az asszonyka kerékpárjával együtt visszafelé mintegy 10 métert repült a levegőben, és a kerékpár roncsai mellett eszméletlenül terült el a földön.

A kihívott mentő azonnal kórházba vitte, ott azonban két teljes napon át nem tudták eszméletre kelteni.

Erről őneki természetesen semmi emléke sincs. Csak arról, hogy egyszer csak teljesen világosan és érthetően a következőket hallotta: „Kötényembe estél!”

A következő pillanatban felnyitotta szemeit, felismerte a kórtermet és benne mindent. Többé egyetlen pillana

tra sem vesztette el eszméletét. A legcsodálatosabb az egészben az, hogy a hatalmas ütközés és esés ellenére egyetlen csontja nem tört el, egyetlen szerve nem sérült és testén sehol nem történt maradandó károsodás. Hetekbe került azonban, míg teljesen kiheverte a balesetet.

Szilárd meggyőződése az, hogy Szűz Mária kötényébe esett, mert csak így vészeltette át rokkantság nélkül a szörnyű ütközést. E szavakkal fejezte be kolléganóm történetét.

Mit fűzhetek ehhez hozzá?

Én is csak megerősíthetem – más eset kapcsán is, hogy mindaz, amit a Szűzanya kötényébe helyezünk, az ő gondoskodásába kerül, arra vigyázni fog. Ha tervünket, célunkat gondolatban odahelyezzük, azt Ő a helyes, jó irányba fogja vezetni. Még akkor is, ha átmenetileg úgy látszik, hogy hiába történik erőfeszítésünk.

Bízzunk benne: Szűz Mária kötényéből semmi sem eshet ki!

Amit odahelyezünk, arra Ő gondot visel!

zarandok.hu

Medjugorjei hírlevél

2011. május 15.

Kedves Medjugorjei Gyermekeim, áldott legyen Jézus és Mária!

1. 2011 május 2 -án Mirjánának megjelent a Szűzanya a Kék Kereszt-nél egy nagy tömeg jelenlétében. A jelenés után ő a következő üzenetet adta át nekünk:

„Kedves Gyermekeim! Isten azért küld engemet, hogy megmutassam az utat a megváltás felé, mert Ő, kedves gyermekeim, meg szeretne menteni titeket, nem pedig ítélni benneteket. Ezért, én, mint édesanyátok, magam köré gyűjtelek titeket, hogy anyai szeretetemmel segítssek benneteket, hogy a múltatok tisztátalanságaitól megszabaduljatok, és hogy egy új, tisztább életet kezdjétek le élni. Hívlak titeket, hogy keljétek új életre a Fiam által. A bűn meggyónásával tagadjatok meg mindent, ami eddig elváltott titeket Fiamtól, és ami életeket üressé és sikertelenné tette. Teljes szívből mondjátok igent az Atyának és induljatok el az üdvözülés útján, mert Ő a Szentlélek által hív benneteket. Köszönöm. Különösen lelkipásztoraitokért imádkozom, hogy Isten segítse őket, hogy mindig teljes szívvel mellettetek legyenek.”

2. Egy nappal II. János Pál boldoggá avatása után, a május 2 -i üzenetben, Mária nem is fejezhette volna magát ki jobban. Azt mondta, hogy imádkozik a lelkipásztorokért, hogy Isten segítse őket, hogy mindig teljes szívvel mellettünk legyenek. Ez áhítattal tölt el minket, ha II. János Pál életére gondolunk. Neki volt a legcsodálatosabb szíve, és élete végéig értünk dobogott. Még akkor is, amikor már nem volt sem ereje, sem hangja, 2005. április 2 -án, még utoljára kiállt az ablakba és köszöntötte az összegyűlt fiatalokat, ezt mondván: „Egész

életemben én kerestelek titeket, és most ti jöttök hozzám! Köszönöm.”

Imádkozzunk Boldog II. János Pálért jobban, mint valaha! Bárcsak minden lelkipásztornak hozzá hasonló szíve lenne, egy olyan szív, amelyik összeforr Krisztuséval, és annyira közel áll minden különböző vallású és kultúrájú emberhez.

3. Franck és II. János Pál

A New Jersey-i Béke Királynője Gimnázium-ból Franck-et választották, hogy a reptéren fogadja II. János Pált 1995 októberében, és hogy részt vegyen a pápai misén a Giants Stadionban. Franck példás tanuló volt, mindig jól viselkedett, komoly volt és nagyon okos. Mégis volt egy kis probléma.

Franck, protestánsként, nem értette pontosan, hogy mi is a pápa szerepe az Egyház életében, és ezért állandóan kritizálta.

Ahogy a látogatás napja közeledett, egyre többször illette kritikával a pápát. Csak azért fogadta el, hogy őt választották ki, mert hiányozhatott az órákról és találkozhatott a világ egyik vezetőjével.

Amikor visszament az iskolába, annyira sugárzott a boldogságtól, hogy barátai kérdésekkel kezdték el bombázni. Ő ezekre ezt válaszolta: „Ma reggel arra számítottam, hogy egy arrogáns és önző emberrel találkozom majd. De abban a pillanatban, hogy a pápa elindult a tömeg felé, hogy megáldja őket, hirtelen közvetlenül a tömeget és a pápát elválasztó kordonnál találtam magamat. Mikor a pápa közel ért hozzám, mélyen a szemembe nézett, felemelte jobb kezét, és egy keresztet rajzolt a homlokomra.”

Amikor a többiek megkérdezték, hogy ez milyen hatással volt rá, így válaszolt: „Mikor belenéztem a sze-

mébe, megláttam Jézust! Mikor előtte állsz, úgy érzed, mintha a mennyország előtt állnál; szemeiben a mennyországot látod!”

Attól a naptól kezdve, Franck már nem ugyanaz a személy.

II. János Pál az ő barátja, testvére, hőse és apja lett. Soha nem szalaszt el egy alkalmat sem, hogy erről a „mennyországgal való találkozásról” beszéljen, és hosszú órákat tud II. János Pál tekintetéről beszélni. Legnagyobb kincse, amelyet szent erekléként őriz, egy rózsafüzér, amelyet a pápa adott neki.

Franckből lelkipásztor lett, aki perzselő prédikációival tömegeket vonz Jézushoz. Nem keresztelkedett át katolikusnak, hanem ő az egyház egységének egyik eszköze. II. János Pál még mindig fő helyet foglal el a szívében.

4. A nap is táncolt. Egy portugál barátom Fatimába látogatott a május 13 -i ünnepekre, ugyanis 1917 -ben ezen a napon jelent meg Mária Fatimában. De idén, Fatima II. János Pál boldoggá avatását is ünnepelte. Hatalmas kivetítőkön közvetítették a Boldoggá avatást a 20.000 zarándoknak, akik a bazilika körül gyűltek össze. Barátunk elmesélte, hogy délután fél kettő körül, amikor II. János Pálról készült képek jelentek meg a kivetítőn, a nap körül kialakult egy széles fényes kör, olyan mintha egy boltív jelent volna meg az égen, amelyik különböző színű fénysugarakat bocsájtott ki. A portugál média ugyanerről a jelenségről számolt be.

Mint tudjuk, II. János Pált nagyon sok minden kötötte Fatimához. Az ellene 1981. május 13 -án elkövetett merénylet után, mindig is a Fatimai Szűzanyának tulajdonította megmelegülését. Ezt mondta: „Egy anyai

kéz volt az, amelyik irányította a golyó útját.”

Vajon ezzel János Pál – akinek a jelmondata Totus tuus - Teljesen a Tiéd - egy jelet akart-e küldeni nekünk? Már egyszer, 1917. október 13 -án a 6. -ik és egyben az utolsó fatimai Mária-jelenéskor 70.000 ember látta táncolni a napot. Hát nem érdekes?

5. A kínai püspök

Múlt hónapban, Kínában tett látogatásom során, látogatás tettem az ország északi részén fekvő Hebei tartományban. Ott barátaim Monsignor Wang Chong-Lin Lin-ről, a püspökökről meséltek nekem, aki mindig nagyon közel állt hozzájuk, és aki tavaly született meg a mennyben.

1958-ban papként tartóztatták le, és 21 évig raboskodott, és csak 1979-ben térhetett haza. 1983-ban püspökké szentelték, és egy teljesen élettelen egyházmegyét kapott, ahol nem voltak papok, apácák, kolostor, sőt még templom sem, egyszerűen semmi!

Ekkor a püspök úr elzarándokolt a Shanxi tartományban lévő Mária Kegyhelyre, azzal a céllal, hogy segítségért könyörögjön a Szűzanyánál, aki iránt határtalan szeretetet érzett.

Így mesélt erről barátainak: „Tudtam, hogy mennyire nemes elhivatottsággal lehetek csak jó püspök, és mekkora nagy a felelősség. Így, csak a Szűzanyában bízhatok. Ő Isten Édesanyja, az Egyház Édesanyja és egyben az én szeretett Édesanyám is. Az Egyház választott püspöknek, de az Egyháznak semmije sincs! Nincs földje, sőt még egy terme és szeminárium sincs. Így, nagyon szegény pásztor vagyok. De mit akar Isten Édesanyja? Hallottam a Bansishan-i Mária Kegyhelyről, ahol Mária 1982 óta megjelenik, és eldöntöttem, hogy elmegyek oda.”

Íme, a püspök úr története: „Egy hang sürgetett, hogy menjek és találkozzak Édesanyammal. Térden állva rózsafüzért imádkoztunk, amikor megjelent a Szűzanya a templom mellett. Fehér ruha volt rajta, és egy kék öv. Mélyen a szemébe néztem, és Ő is az enyémbe. „Ó, Édesanyám, bárcsak mindig a Te szemeidbe nézhetnék!”

Másnap Neki ajánlottam fel a misét, és az egyházmegyében élő 60.000 hívőt, és magamat is. Ezt mondtam Neki: „Mivel semmi másom nincs, ez minden, amit tehetek. Drága Édesanyám, Neked szentelem egyházmegyémet, a Te gondjaidra bízom!”

Ekkor Mária ezt mondta: „Ne aggodj, ugyanúgy gondoskodom rólok, mint ahogy Fiamról, Jézusról!”

És minden így is történt. A Menyeyei Édesanya válaszolt: mikor az atya visszatért, papok és szemináriumhallgatók kezdtek nagy számban jönni. Rövid időn belül, 1985-ben, saját szemináriumot hozott létre, újraindította a Szent Teréz gyülekezetet, megnyitott egy árvaházat, egy szakképző központot, egy központot laikusok számára stb.

A püspök képes volt arra, hogy a lehetetlenből sikert kovácsoljon. Teljes szegénységében és magányában teljes szívből Isten Édesanyjához imádkozott, és mindent Neki szentelt. Egy gyermek bizalmával adta át magát Máriának. Tudta, hogy Ő mindenkinél jobban gondoskodik majd Fia dolgairól. Ma is, nagyon sok felszentelt pap van hasonló helyzetben és küzd olyan problémákkal, mint a nélkülözés, magány. Ők gyakran érznek kísértést arra, hogy a problémák látán, feladják a küzdelmet. De a Szűzanya készen áll arra, hogy csodákat tegyen, ha azt látja, hogy Fia dolgai és

gyermekei üdvözülése forog kockán!

Ezért már 30 éve Medjugorjében is azt üzeni, hogy boruljunk térdre előtte!

6. A jelenések 30 -ik évfordulóját június 25 -én ünnepeljük. Bőséges áldásban lesz részük azoknak, akik eljönnek, és velünk együtt imádkoznak. Ragadjuk meg ezt az alkalmat. Jó néhány ember már felajánlott 30 napos imádságsorozatot (május 24 -től) a Béke Királynőjének. Ugyanakkor többen ajánlottak fel jótékonyági munkát, böjtöt, imádságot, áldozatot és azt is, hogy ez alkalomból, megtérnek és megbocsátanak embertársaiknak.

Milyen csodálatos ajándék: 30 napos felajánlás, 30 év jelenéseiért! Egyik nap Gospa ezt mondta egy imacsoporthoz: „Legnagyobb örömöm az, amikor látom, hogy mindenki egy szívvel imádkozik Fiamhoz, Jézushoz.” Minden család, vagy baráti társaság ajánlja fel ezt az ajándékot a Szűzanyának, hogy köszönetet mondjanak a jelenésekért, és természetesen, hogy örömet okozzanak Neki.

Legdrágább Gospa, hogyan tudnánk megköszönni Neked azt a csodálatos missziót, amelyet köztünk végzel már 30 éve? Gyere, és súgd meg nekünk, hogy milyen ajándékkal tudjuk ezt viszonzni Neked.

Emmanuel Nővér+

Hamarosan a vatikáni bizottság elé lépnek a medjugorjei látnokok

2011. 06. 07. 13:48 Magyar Kurír

A Večernji List meg nem nevezett forrásokra hivatkozva azt írja, hogy a tavaly felállított bizottság tagjai már kapcsolatba léptek medjugorjei egyházi személyekkel és a látnokokkal, hogy előkészítsék római útjukat és valóságukat.

A bizottság már két ülést tartott, amelyeken meghallgatták többek közt Ratko Perić mostari püspököt, valamint Ivan Sesar hercegovinai ferences tartományfőnököt. Mirjana Soldo látnok június 8-án az olaszországi Terniben, Ivan Dragičević látnok június 12-én Münchenben tesz vallomást.

A tudósítás szerint nem ismeretes, hogy a látnokokat a korábban elévült tudományos vizsgálatokon felül újabbnak is alávetik-e majd. Megjegyzi továbbá, hogy a közeljövőben nem várható döntés az ügyben. Múlt héten az egyik olasz országos televízió kétórás dokumentumfilmet vetített Medjugorjéről, amelyet közel három millióan néztek meg - értesült a crownofstars.blogspot.com.

Jozo atya katekézise

Kedves Testvérek!

Csak egy hónap választ el bennünket a Béke Királynője megjelenésének 30. évfordulójától. A sajtó írja, hogy Medjugorjében nincs több szabad ágy a zarándokok számára. A hírközlő eszközök beszámolnak a Medjugorjéba vezető utak javításáról. A vendégfogadók odaadón készülnek a Szűzanya nagy számú tisztelőinek fogadására.

A Szűzanya mindezt szemléli, és mondja, hogy imádkozik mindazokért, akik a megtérés kegyelmét keresik. A szavai teljesen világosak. Azokról beszél, akik a szívükben és a családjukban a megtérés kegyelmét keresik. Nem említi az új árat, az elszállásolást, a kerestet, az új könyveket, a szervezett ünnepeket és hasonlókat. Éppúgy, mint kezdetben, arról beszél, hogy imádkozik mindannyiunkért, akik teljes szívvel a megtérést keressük. Jelenéseinek értelme a megtérés. Az üdvösség és a megtérésre való felhívás Krisztus megtestesülésének, kínszenvedésének és halálának célja. Megszoktuk, hogy halljuk ezt a szót, hogy erre hív minket a Szűzanya, az Egyház, Krisztus és a szentek. A megtérésben van a jelenések harmincadik évfordulójára való előkészületünknek és elköteleződésünknek minden értelme.

Kedves tagjai az imatestvériségnek, éppen ezért készítettünk el egy hálaadó Kilencedet, ami segíteni fog nekünk az őszinte megtérés útján. Az imakilenced igazi előkészület égi Anyánk kívánsága szerint, aki lát minket, és szomorúan mondja: „Kopogtattok szívem ajtaján, de remény és

imádság nélkül...” Mi történik velünk? Miért van az, hogy elvesztettük a reményt és a bizalomteljes imát? Mint imaközösség arra kaptunk meghívást és kötelezettséget, hogy buzgó és odaadó imával várjuk és kísérjük ki a zarándokokat, hogy azok megtalálják és megkapják az összes szükséges kegyelmet.

Maga Krisztus Urunk is elmarasztalja az olyan imádkozást, amely a pogányokhoz hasonlóan lelketlenül és szívtelenül darál. Nyíltan elmarasztalja az olyan imát, amelynek csak az az indítéka, hogy az emberek lássanak minket. A Szűzanya nagyon világos, amikor mondja, hogy gyakran imádkozunk „bűnben és töredelmes gyónás nélkül.”

A kezdetekben mondta, hogy havonként gyónjunk. A kiengesztelődés szentségében megtisztulunk, megerősödünk, megszentelődünk, és újra-kezdjük a személyes megtérésre való őszinte munkát. A bűn akadályoz min-

ket abban, hogy hittel és reménnyel imádkozzunk és felkaroljuk zarándok testvéreinket.

A gyónás szentsége magával hozza, hogy mindenkivel kiengesztelődünk. Jézus nem engedi meg, hogy az oltár elé járuljunk fogadalmainkkal, de előzőleg ne béküljünk ki mindenkivel. Mennyire fontos ez az üzenet keresztény életünkre és a hitben való növekedésünkre nézve!

És a végén a Béke Királynője anyaként hív minket: „Gyermekeim, hagyjátok el a bűnt!” Egyáltalán képes erre az ember? Nem haladja meg az erőnket? Az embernek ez valóban lehetetlen, de a mi Istenünknek minden lehetséges. Ezért lett Ő a mi Megváltónk és Üdvözítőnk. A szentségekben megbocsátja bűneinket, mi pedig alázatosan bevalljuk, megbánjuk őket, és elégtételt adunk.

Nem könnyű elhagyni a bűnt. Például a káromkodó ember mind bánkodik és nyomorog a rossz szokása miatt.

Hányszor tesz ígéretet Istennek és hozzátartozóinak, de hiába. A kábítószert és az alkohol függők hányszor ígérnek meg, de eredmény nélkül. Miért? Hogy elhagyjuk a bűnt és szakítsunk vele, szükségünk van a megtérés kegyelmére, az őszinte imádságra és szívünk alázatos kopogtatására Krisztus Szívén és Szent Anyjának a Szívén. Életünk hivatása nemcsak az, hogy emberek legyünk, hanem hogy szentek legyünk. Erre a nagy ajándékra nem teszünk szert emberi bölcsességgel, akarattal vagy kitartással. Egy kegyelem ez, amelynek az ember megnyílik, amelyért imádkozik az Úrhoz, közben szakít önmagával, legyőzi önmagát, gőgjét, bűnre való hajlamait, alázatosan és állhatatosan Isten kegyelmében él, táplálja a hitét imádsággal, Isten Szavával, szentségekkel és jótettekkel.

A szentség mellett dönteni azt jelenti, hogy követjük Jézust és Vele járunk, Vele, aki a mi Utunk.

Amikor ez a fordulat végbemegy bennünk, amikor elhagyjuk a bűn sötéttségét és a világosságra megyünk, amikor kitartunk a megpróbáltatásokban és a viszontagságokban, akkor a mi szentségre való hivatásunk másoknak is az az élő példa lesz, amit az Úr kér tőlünk.

A Szűzanyának ez az üzenete visszavisz minket a jelenések kezdeteire. Térjünk vissza mi is őszintén és alázatosan a szentségekhez, főleg a szentgyónáshoz és az Eukarisztiához, az imádsághoz és a Bibliához, a böjthöz és a jótettekhez. Ezt követően nem marad el az Ő közbenjárása. A Szűzanya jelenéseinek célja és értelme a mi megtérésünk és az egész világ megtérése.

Ebben a hónapban a következő szándékokra imádkozunk:

1. A látnokokért és a zarándokokért, hogy méltó módon készüljenek fel a

nagy évfordulóra. Hogy a látnokok a Szűzanya és az emberek szolgálatára legyenek, a zarándokok meg alázatosan fogadják az üzeneteket és a tanításokat.

2. Mindazokért, akik bezárták a szívüket az üzenetek és Anyánk előtt, valamint az Egyház és a világ megtéréséért.
3. Az Egyházban, Medjugorjében és a Bizottságban lévő összes felelősért, minden gyóntatóért, az igehirdetőért, hogy fáradhatatlanul szolgálják Istent és az Egyházat, amely zarándok gyanánt 30 éve összegyűlt Medjugorjében Szűzanyánk, a Béke Királynője körül.

Kedves Testvérek, ebben a hónapban figyelmesen és naponta olvassuk ezeket az üzeneteket és gondolatokat. Imádkozzuk együtt a hálaadó Kilencedet, hogy minél méltóbban felkészüljünk az Anyánkkal való találkozásra. <http://www.kumstvo.ba/>

Svájci tanúságtétel medjugorjei gyógyulásról

Svájci tanúságtétel medjugorjei gyógyulásról. Christiane Claessens tanúságtétele a svájci Lausanne-ból.

Christiane Claessens az első tanúja Joelle Beuret-Devanthery 2010 októberében Medjugorjében történt gyógyulásának. Ő maga írta le a zarándoklatot és a gyógyulás történetét.

2010. október 16-án negyvenhatan, legtöbben a Szalézi Szent Ferenc és Szent Teréz plébániáról magán zarándoklatra indultak Medjugorjéba. Ez volt a mi huszadik zarándoklatunk, mely pontosan abban az időben történt, amikor a Béke Királynőjéről nevezett imaközösségünk megalakulásának huszadik évfordulóját ünnepeltük. Ez

csodálatos lehetőségnek bizonyult imacsoportunk számára, hogy hálát adjunk az Úrnak, mert Mária mindnyájunkat kézen fogva vezetett, és minden nehézség ellenére megtartott e húsz év alatt. Valóban, a Sátán nem bírja elviselni Szűz Máriát, és ezért gyűlöli az imacsoportokat is, melyeket Mária oly lelkesen buzdít. Isten kegyelméből hűségesek maradtunk, és minden hétfőn összegyűltünk imádságra, Krisztus életének titkairól való elmélkedésre. Ezt követte a Szűzanya üzenetének felolvasása, melyet a világnak adott, sőt még mind a mai napig ad minden hónapban Medjugorjében.

Két napot töltöttünk a buszon imádkozva és a medjugorjei történetekkel

ismerkedve, melyek 1981-ben kezdődtek és mindmáig tartanak. Vasárnap este 20 óra körül érkezünk meg Medjugorjéba. Október 18-án, hétfőn esős időben, de szívünkben nagy örömmel mentünk fel a csúszós úton a Jelenések hegyére. Mindenki segített mindenkinek. A zarándokok között volt az ötvenes éveiben járó teljesen vak Joelle is tizenkét éves lányával Vinciane-nal, valamint szerény és mosolygós barátnője, Claudia, aki nagy szeretettel és figyelemmel kísérte mindenhová. Joelle boldog volt, s úgy tűnt, szinte lebegve tette meg a hegyre vezető sziklás utat. A Szűzanya szobra előtt csodálatos imája tele volt az égi Édesanya iránti szeretettel és bizalommal. Csoportunk húsz percig csendben imádkozott a hegyen, majd elindultunk lefelé, hogy 17 órakor újra találkozhatunk a Szent Jakab templomban az imaprogramon. És ekkor Joelle-lal furcsa dolog történt: úgy érezte, mintha valaki fojtogatná – éppen a szentáldozás után – és azt hal-

lotta, hogy valaki szemrehányást tesz neki a következő szavakkal: „Gyereket akartál – lányod született. Munkát kerestél – és kaptál. Most már elég volt, nem hallgatnál el már végleg? Ha hideg van, van meleg otthonod; ha éhes vagy, mindig van mit enned; ha havazik, van meleg ruhád. Elhallgatsz már végre? Most már aztán igazán elég legyen!” Joelle-t nyugtalanság gyötörte. Ezen az estén Fábíán atyával beszélgett a történekről, aki azt mondta neki, hogy Isten van jelen a szentostyában, Ő jót akar nekünk, és ez a dolog biztosan nem tőle van. Azt tanácsolta: imádkozzon Istenhez és kérje tőle, segítsen, hogy képes legyen megtenni az Ő akaratát. Ez megnyugtatta Joelle-t.

Másnap, október 19-én elhatároztuk, hogy felmegyünk keresztutat imádkozva a Križevaca, egészen a nagy keresztig. Az idősebbek és Joelle Olivier atyával a völgyben imádkozták a keresztutat, míg mi, a csoport a csendes esőben, a még csúszósabb úton és nehezebb terepen, mint előző napon, felmentünk a Križevaca. Minden állomásnál hosszan imádkoztunk saját szándékainkra. Luc azt ajánlotta, hogy imádságban egyesüljünk a kicsi csoporttal, akik nem tudtak feljönni velünk a hegyre, és a keresztutat ajánljuk fel Joelle-ért, és kérjük számára különleges kegyelmeket – miért ne imádkozhatnánk a gyógyulásáért is –, hisz Istennek semmi sem lehetetlen. Nagyon intenzív volt ez a keresztút. Mély imádság, melyben Krisztus szenvedéséről elméldtünk, melyet bűneinkért viselt. 9 órától 15 óráig tartott. 17 órakor újra találkoztunk a medjugorjei templomnál, hogy részt vegyünk az esti programon.

Ekkor nagy csoda történt. Abban a pillanatban, amikor Joelle magához vette a szent Eukarisztiát, elkezdte látni a papot és fehér albáját. Legnagyobb meglepetésére felnézett és meglátta a lámpákat, a templom magas mennye-

zetét, a vitrázsokat. Úgy tűnt számára, mintha kivetették volna fekete burkából, ezért rosszul érezte magát. Claudíának, aki mellette állt, a következőket mondta: „Kérlek, vigyél ki innen, nem érzem jól magam”. Amikor kiértek, Joelle így szólt Claudíához: „Látom a fényt!” A sekrestyéhez értek, ahonnan éppen Oliver atya jött ki. Megkérdezte őket: „Mit csináltok ti itt?” Joelle a következőt válaszolta: „Látok!” Oliver atya mélyen meghatódott és azt ajánlotta, hogy menjenek vissza a templomba, ahol éppen befejeződött a harmadik rózsafüzér. Az emberek kijöttek a templomból, mi pedig körül vettük Joelle-t. Az atya, mint igazi pásztor, azt javasolta Joelle-nak, hogy adjon hálát Istennek, majd együtt előre mentük a lépcsőhöz, a főoltár elé, letérdeltünk és megköszöntük Istennek azt a hatalmas ajándékot, mellyel megajándékozott bennünket. Ez a cselekedetünk arra az Evangéliumi történetre emlékeztetett, melyben Jézus meggyógyította a tíz leprást, akik közül csak egy tért vissza, hogy köszönetet mondjon neki. Majd odamentünk a Szűzanya szobra elé, hogy megköszönjük neki közbenjárását. Ezután visszatértünk a panzióba. Néhány olasz származású asszony és a Plymouthból érkezett zarándok elmondta, hogy áldozáskor Joelle mögött álltak, és amikor megáldozott, rózsairatot árasztott. Joelle később elismerte, hogy ez a rózsairat kísérte napok óta, és ez így van most is. Vinciane, aki a szentmisen ott volt, de utána visszatért a panzióba, nem tudta, milyen óriási kegyelemben részesült édesanyja. Fontos hangsúlyoznunk, hogy Joelle sohasem látta a lányát, mert már 42 éve vak.

Oliver atya nagyon boldog volt. Felszaladt a panzióba, és mindenkit hívott, hogy jöjjenek le a ház elé, mert egy örömhírt szeretne megosztani mindnyájukkal. Amikor Joelle megérkezett, már minden zarándok ott volt.

Joelle ránézett a lányára és azt kérdezte: „Megmostad a hajad?” Vinciane nem vett észre semmit és azt válaszolta: „Igen”, majd megkérdezte: „Miért kellett mindnyájunknak lejönni ide?” Joelle felé fordulva a következőket mondta: „Nem látsz rajtam semmi változást?” Vinciane ránézett és így szólt: „Nem”. „Nézz meg jobban” – mondta neki az édesanyja, és ekkor Vinciane felkiáltott: „Te látsz!” Milyen megható! Az örömtől megittasodva egymás karjaiba borultak, és így maradtak öt percig. Vinciane később elmondta: „Nem hagytam abba az édesanyám gyógyulásáért való imát, és azt mondtam Máriának, hogy addig nem megyek el Medjugorjéból, amíg ő nem kapja vissza a látását”.

Milyen csodálatos hit! Mária meghallja gyermekei kiáltását! Az egész csoport nagyon boldog volt. Imádságban köszönték meg az Úrnak és az Ő Édesanyjának, Máriának. Habár már este tíz óra volt, mégis Joelle-lal az élen elmentünk a Kék kereszthez, arra a helyre, ahol a Szűzanya rendszeresen megjelenik Mirjanának és Ivánnak.

Nem tudtuk elrejtteni azt a mély örömet, melyet éreztünk. Örömet azért, hogy ilyen értékes jelet adott nekünk Mária imaközösségünk megalakulásának huszadik évfordulóján. Ez valóban olyan jel, melyet Mária ad nekünk, a mi Édesanyánk. Jel, mely abban segít nekünk, hogy kitartsunk, állhatatosak maradjunk.

Mária vezet bennünket, megerősít, fogja a kezünket, szeret bennünket, és azt szeretné, ha az imaközösségeinkben terjesztenénk és megélnénk üzeneteit, melyet már majdnem harminc éve ad nekünk. Amikor zarándoklatra indulunk Medjugorjéba, belépünk Mária iskolájába, melyben Ő Fiához vezet. „Embernek ez lehetetlen, Istennek azonban minden lehetséges” (Mt 19,26).

*Christiane Claessens
fordította: Sarnyai Andrea*